RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 3v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26344
Copyright: Admont, Benediktinerstift

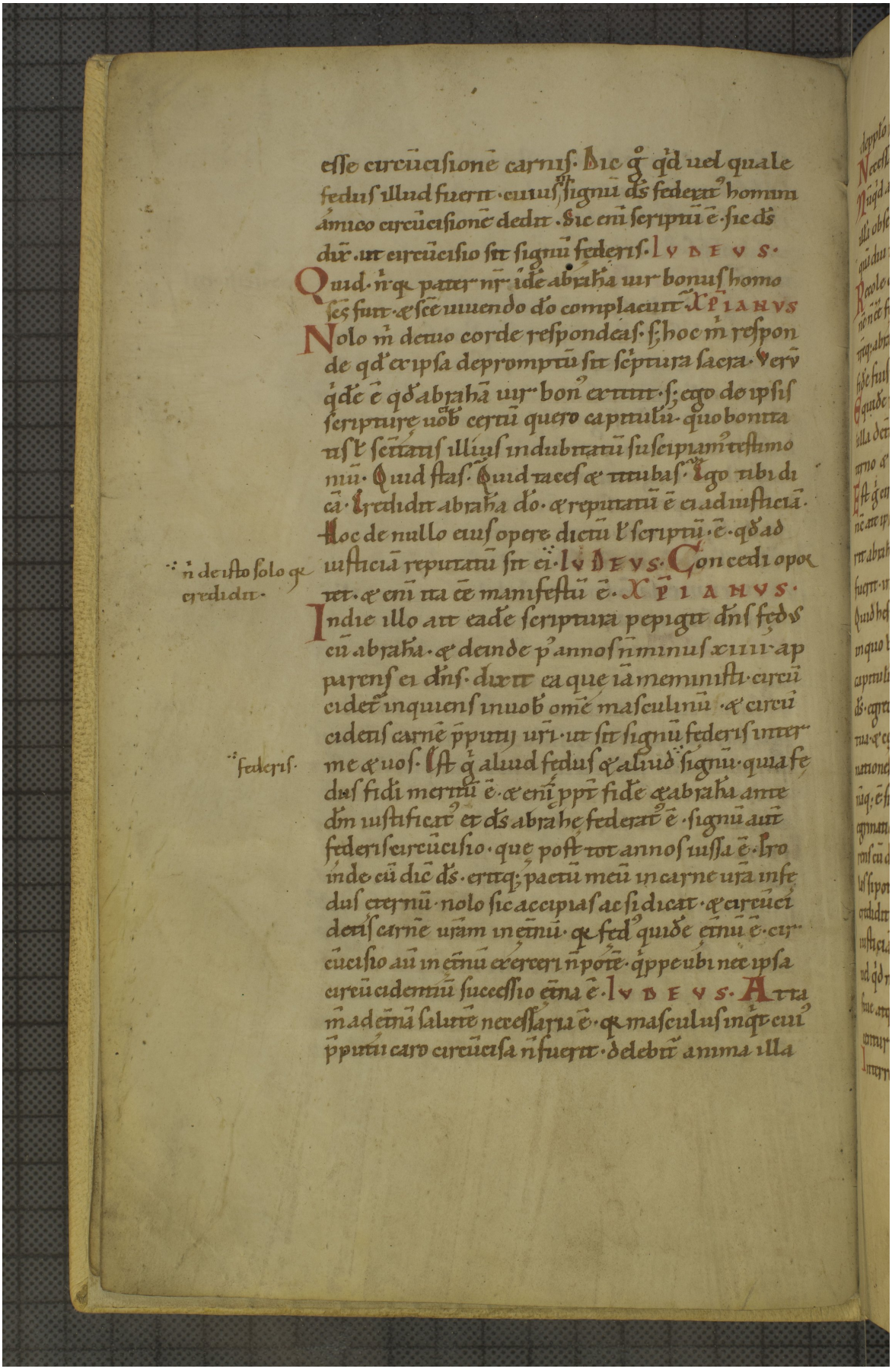

esse circūcisionē carnis. Dic ergo quid uel quale
fedus illud fuerit. cuius signū ds federatus homini
amico circūcisionē dedit. Sic enī scriptū ē. sic ds
dixit. ut circūcisio sit signū federis. IVDEVS.
Quid. nī quia pater nr̄ idē abraha uir bonus homo
scs fuit. et scē uiuendo dō complacuit. XPIANVS
Nolo mi detuo corde respondeas. s; hoc mi respon
de qd ex ipsa depromptū sit scriptura sacra. Verū
qdē ē qd abrahā uir bonus extitit. s; ego de ipsis
scripturę uobis certū quero capitulū. quo bonita
tis l' scitatis illius indubitatū suscipiam testimo
niū. Quid stas. Quid taces et titubas. Ego tibi di
cā. Credidit abraha dō. et reputatū ē ei ad iusticiā.
Hoc de nullo eius opere dictū l' scriptū ē. qd ad
iusticiā reputatū sit ei. IVDEVS. Concedi opor
tet. et enī ita ēē manifestū ē. XPIANVS.
Indie illo ait eadē scriptura pepigit dns fedus
cū abraha. et deinde p annos nō minus xiiii. ap
parens ei dns. dixit ea que iā meministi. circū
cidet inquiens in uob omē masculinū. et circū
cidetis carnē pputij uri. ut sit signū federis inter
me et uos. Est ergo aliud fedus et aliud signū. quia fe
dus fidi meritū ē. et enī ppt fidē et abraha ante
dm iustificatus et ds abrahe federatus ē. signū aut
federis circūcisio. que post tot annos iussa ē. Pro
inde cū dic ds. eritq; pactū meū in carne ura in fe
dus eternū. nolo sic accipias ac si dicat. et circūci
detis carnē uram in etnū. qr fedus quidē etnū ē. cir
cūcisio aū in etnū exerceri nō potē. qppe ubi nec ipsa
circūcidentiū successio etna ē. IVDEVS. Atta
mē ad etnā salutē necessaria ē. qr masculus inqt cui
pputii caro circūcisa nō fuerit. delebitur anima illa

nō de isto solo qr credidit.

federis.